

POŁATAĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

inf połatać (1). ◇ [praet 3 pl m pers połatali.] ◇ *con* 3 pl m pers by połatali (1). ◇ *part praet act* połatawszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Naprawić przez uzupełnienie zniszczonego materiału kawałkiem nowego [w tym: czego (2), aliquid (1)] (3) : Iednák choć ítráci [handlarz]/ choć ízkutę rozbije/ [...] Przedfię on mowi/ ítráciwízy nábędě. Y nie zániecha połatawízy ízkuty Tey íwoiey buty. KlonFlis D4v.

Przen (2) :

a) *Odnieść korzyść (2) : a status zasię posłali [Francuzi] Nauarreo takisz Exercitum, cum ys mandatis aby Hetmani constantia et animi fortitudine laceratam gentis perfidia^m improborum existimationem połatali. ActReg 182.*

Zwrot: »połatać swej rzeczy« (1): ODpráwuy brácie lífty/ co rychley do pánow/ [...] Bo y ty rychley możelz/ połatać fwey rzeczy. RejZwierz 100v.

b) [Poprawić, usunąć trochę błędów: iákoż tego doznowamy v niektorey bráciey/ v ktorey tylko połatáli zabobonow y bálwochwálftwá Antykryftowego: ále wiele iefzcze iego wymyflów zoftáwili y ścíрпиeli GilPos 53.]

Synonim: naprawić.

Formacje współrdzenne cf ŁATAĆ.

Cf [POŁATANY]